

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

De Tariefcommissie, tweede kamer;

Gezien het op 20 november 1974 onder nummer 11451 O'68 ingekomen beroepschrift van X te Z gericht tegen de op 24 september 1974 gedagtekende en ter post bezorgde uitspraak van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y op een bezwaarschrift ingediend tegen de aanslag omzetbelasting over de jaren 1969 t/m 1972, ten bedrage van f. 1395,58 aan enkelvoudige belasting, aanslagnummer 123456, gedateerd 3 mei 1974;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 7 maart 1977 de gemachtigde van belanghebbende W te V en de Inspecteur.

Overwegende dat de inspecteur bij zijn uitspraak het bezwaarschrift niet-ontvankelijk heeft verklaard en tevens de aanslag ambtshalve heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende heeft geconcludeerd tot vernietiging van de uitspraak en tot vermindering van de aanslag met f. 565,08 aan enkelvoudige belasting;

Overwegende dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot vernietiging van zijn uitspraak, doch tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde het volgende tussen partijen vaststaat:

Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet), exploiteert een café.

Bij een vanwege de inspecteur ingesteld boekenonderzoek bleek dat

belanghebbende niet regelmatig aantekening had gehouden van zijn ontvangsten. Tevens werden de onttrekkingen ter zake van het privégebruik door hem aan het eind van het jaar in één bedrag geboekt. Op grond hiervan ontzegde de inspecteur belanghebbende de vermindering voor kleine ondernemers als bedoeld in artikel 25, lid 1, van de Wet voor het jaar 1972 ad f. 565,08 en begreep dat bedrag, tezamen met enkele andere correcties in de onderhavige aanslag. Het beroep betreft uitsluitend de naheffing van dat bedrag. Omtrent de berekening daarvan op zichzelf bestaat tussen partijen geen verschil van mening;

Overwegende dat belanghebbende in hoofdzaak in beroep aanvoert dat de door hem toegepaste methode van berekening van de verschuldigde omzetbelasting aan de hand van de ontvangen rekeningen voldoende waarborg biedt voor een juiste belastingafdracht, zodat hem de vermindering voor kleine ondernemers niet behoort te ontgaan;

Overwegende dat belanghebbende er voorts op wijst dat, nu hij op grond van artikel 16 van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 als ondernemer met verschillende tarieven de verschuldigde belasting langs die weg mocht berekenen, hij van het houden van aantekening van zijn ontvangsten was ontheven;

Overwegende dat belanghebbende tevens heeft aangevoerd dat hij bij de uitspraak op het bezwaarschrift ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard, nu het aanslagbiljet was gedateerd 3 mei 1974 en zijn bezwaar op 3 juli 1974 - dus tijdig - ter inspectie is ingekomen;

Overwegende dat de inspecteur nader bij vertoogschrift heeft erkend dat het bezwaarschrift alsnog tijdig dient te worden aangemerkt; dat hij voor het geschil ten gronde op de door hem in zijn vertoogschrift aangevoerde argumenten bij zijn standpunt heeft volhard;

Overwegende omtrent het geschil:

Belanghebbende kan als exploitant van een horecabedrijf op grond van artikel 26 van de Wet, juncto artikel 26 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 de belasting berekenen naar de voldane vergoeding, met andere woorden het "kasttelsel"

hanteren. Uit dien hoofde behoeft belanghebbende weliswaar niet in alle opzichten te voldoen aan de voorschriften welke zijn neergelegd in artikel 34 van de Wet, juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968, doch hij dient tenminste zijn dag-ontvangsten te boeken, een geldadministratie te voeren, alsmede regelmatig aantekening te houden omtrent het privé-gebruik.

Uit de hiervoor vastgestelde feiten blijkt dat belanghebbende aan deze minimum vereisten niet heeft voldaan. Hieruit volgt dat op grond van artikel 25, lid 4 van de Wet de vermindering van belasting als bedoeld in artikel 25, lid 1, van de Wet geen toepassing kan vinden.

Daaraan doet niet af dat belanghebbende, teneinde de door hem verschuldigde omzetbelasting te berekenen, methode III van artikel 16 van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 heeft toegepast. Immers zulks brengt niet mee dat geen enkele administratie van de ontvangsten behoeft te worden gevoerd, noch dat met betrekking tot de privé-uitgaven volstaan zou kunnen worden met het éénmaal per jaar in één bedrag boeken van die uitgaven.

De aanslag voorzover in geschil is terecht opgelegd.

Nu de inspecteur alsnog heeft erkend dat belanghebbendes bezwaarschrift als tijdig moet worden aangemerkt, in welk oordeel de Tariefcommissie de inspecteur volgt, kan de uitspraak op het bezwaarschrift niet in stand blijven.

UITSPRAAK DOENDE:

Vernietigt de uitspraak.

Handhaaft de aanslag.

Aldus gewezen in raadkamer van 7 maart 1977 door Mrs. Steinhauser, voorzitter, Giele, Tuk en Vreeswijk, leden en Drs. Bontenbal, buitengewoon lid, in tegenwoordigheid van Mr. de Kater, secretaris.

De secretaris:

De voorzitter:

De Kater

Steinhauser

Aangetekend aan partijen
verzonden op 23 JUN 1977

Voor eensluidend afschrift:

De adjunct-secretaris van

de Tariefcommissie

Mr. A.J.M. Eekhout